

MASneep, gehouden te Bedum, 09.02.2020

L. Rom. 13:8-14
1 Thess. 5:1-11
T. 1 Thess. 5:4-8
Ps. 5:3, 5, 9
Ps. 119:12, 49
Gz. 23:6
Ps. 56:4
Ps. 97:3, 4, 5

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

De apostel Paulus heeft in de verzen voorafgaand aan ons tekstwoord het dagprogramma beschreven van de wederkomst. En we mochten daar in de vorige preek bij stilstaan.

Bij die zekere verwachting van die grote dag. Bij de volgorde van het dagprogramma en de troostvolle verwachting in afwachting van dat dagprogramma.

Troostvol.

Omdat wij zekerheid hebben ook wat betreft hen die in Christus ontslapen zijn.

Het was nodig dat de apostel de Thessalonicenzen hierover onderwijs gaf. Maar dat gold niet voor iets anders. Wat één ding betreft niet nodig dat Paulus hen schreef. Namelijk als het ging om de tijden en de gelegenheden van die dag.

Want dat weet niemand.

Niemand. Ook wij niet. Weten het tijdstip dat de Here Jezus terug zal komen.

Daarom is het ook niet nodig dat Paulus daarover schrijft, want Paulus weet het ook niet.

"U weet zelf heel goed", zegt Paulus, "dat de dag van de HERE komt als een dief in de nacht".

Dat is ook wat de Here Jezus in Mattheus 24 aan zijn kerk ook doorvertelt en aanzegt. "Op het tijdstip, wanneer u het niet verwacht, komt de Zoon des Mensen terug."

Gemeente, daarom is het ook voor ons niet in de eerste plaats van belang wanneer deze dag is, maar is het vooral van belang hoe wij persoonlijk naar die dag toe leven.

Dat is ook waar Paulus nu de Thessalonicenzen over gaat onderwijzen. Hen gaat aansporen.

Ik heb als thema boven de preek geschreven:

Thema: Een oproep tot waakzaamheid aan de kinderen van het licht

1. Wakkere kinderen
2. Bewapende kinderen

1. Wakkere kinderen

Net zoals vandaag de dag is het zo dat er ook toen in de tijd van de Thessalonicenzen veel mensen waren die de komst van Jezus niet verwachten. Dat waren de ongelovigen.

En er zijn mensen die die dag van de Here Jezus wel verwachten. Dat zijn de gelovigen.

Voor die ongelovige komt dan die dag van de Here als een dief in de nacht!

Plotseling!

Want dat is toch hoe een dief komt, jongens en meisjes: Een dief komt plotseling! En meestal komt een dief op het moment dat je hem niet verwacht. En dat is dan vaak 's nachts. Als iedereen lekker in huis ligt te slapen en het buiten donker is. Dan komt een dief om in te breken. Dan kan hij zich goed verstoppen als het buiten donker is, onopgemerkt. Dan staat hij zo binnen.

Als een dief.
In de nacht.

Zo onverwacht, zo plotseling, zal ook de Here Jezus terugkomen.
Plotseling.

Zijn komst zal verrassend zijn voor veel mensen die Hem niet verwachten. Hij zal hen overvallen in een geestelijke slaap. Terwijl men denkt vredig te slapen en veilig te zijn. Wanneer de mensen zich in hun eigen wereldje veilig wanen. Zal de slaap, de geestelijke slaap, abrupt onderbroken worden. En zal de Here Jezus verschijnen aan de hemel. Zal Hij voor de deur staan.

Op de dag van de wederkomst, gemeente, zal het zijn -als we dan toch even iets zeggen over de tijden-, zal het zijn, zoals in de dagen van Noach, zegt de Bijbel ergens anders. En de mensen zullen druk zijn met van alles en nog wat en toch geestelijk slapen.

De mensen zullen druk bezig zijn om hun leven zo comfortabel mogelijk inrichten. De mensen die zullen net zoals in de tijd van Noach, vooral bezig zijn met zichzelf. Met de bevrediging van hun eigen verlangens. Met het opbouwen van hun eigen koninkrijk, wat dat dan ook mag zijn. De mens zal, net als in de tijd van Noach, druk zijn met wat ze 's avonds zullen eten. Wat zullen we eten? Wat zullen we drinken? Naar welk restaurant zullen we toegaan in het weekend?

Er zullen trouwplannen gemaakt worden. Het gaat allemaal door.

En als al deze dingen nu in geloof gebeuren gemeente. Tot eer van God dan is het niet erg. Maar als we het zonder de HERE doen, dan slapen we geestelijk. En zo

was het toch ook in de tijd van Noach. Mensen waren druk met van alles en nog wat. Noach was die enorme ark aan het bouwen. Midden in het volle licht, maar de mensen die zagen het niet. Ja, ze zagen het wel, maar ze begrepen het niet, want het was geestelijk duister en donker voor je.

En toen kwam plotseling de zondvloed en die spoelde alles weg.

Omdat ze niet geloofden. Omdat ze de zichtbare prediking van Noach niet wilde geloven.

En toen kwam uiteindelijk het oordeel van God over al hun ongerechtigheid en zonden.

En gemeente is dat nou ook niet precies wat wij vandaag de dag zien?

Om ons heen, in de samenleving?

Diezelfde verduisterde geest als in de tijd van Noach?

Als nu de Heilige Geest ons iets wil laten zien in ons tekstwoord, dan is dat deze tegenstelling. De tegenstelling tussen aan de ene kant die duistere wereld, de duisternis, de nacht.

En aan de andere kant de kerk, de gelovigen, het licht.

Dus aan de ene kant de ongelovigen die slapen, die Hem niet verwachten. En aan de andere kant de kerk die Hem wel verwacht.

Dat is een tegenstelling. Heel dit hoofdstuk staat dan ook vol tegenstellingen. Een tegenstelling, ook als het gaat om de wederkomst en om de verwachting van de wederkomst.

Paulus heeft het over kinderen van de dag en Paulus heeft het over hen die leven in de nacht. Licht - duisternis. Dag en nacht.

Vers 6: "Laten wij dan niet, evenals de anderen slapen, maar waakzaam zijn".
Slapen - waakzaam.

Dronken, vers 7 en nuchter. Weer die tegenstelling.

En het is nu Paulus, nadat hij in vers 2 en 3 het beeld geschetst heeft van mensen die de wederkomst van Jezus niet verwachten. die de gelovigen in Thessalonica gaat aansporen vanuit deze tegenstellingen.

En dan spreekt Paulus de broeders in Thessalonica heel persoonlijk aan vanaf vers 4: "Maar u, broeders, u bent niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen."

Want zo verwoordt Paulus dan in vers 5: "U bent allemaal kinderen van het licht en kinderen van de dag."

Met andere woorden: Paulus herinnert de gemeente in Thessalonica aan hun roeping. Hij doet dit dus vanuit de rijkdom waartoe de HERE hen in Zijn verkiezend welbehagen gebracht heeft. Onverdiend! Door het werk van de Here Jezus Christus.

De Thessalonicenzen die horen nu zij tot geloof zijn gekomen in de Heere Jezus Christus, ook bij dit licht. Uit genade zijn ze door God Zelf getrokken uit die duisternis tot het licht van Gods genade. Vers 9.

Dat licht van het Evangelie is opgegaan als een morgenster in hun harten. En nu horen ze bij dat licht. Ze horen dus niet meer bij de duisternis maar ze horen bij het licht van Gods genade.

Daar tegenover staat nou die duisternis. Duisternis en licht. En laten we het gelijk maar concreet maken gemeente, voor ons vandaag de dag: De duisternis.

Ook wij leven als het goed is in het licht, maar wel in een duistere samenleving. Wij leven in een tijd waarin deze tegenstellingen die Paulus zo scherp benoemt in dit hoofdstuk, steeds meer aan het licht komen. Het wordt steeds donkerder in onze samenleving.

En gemeente, ik wil vanmiddag niet zwartgallig doen of de grote pessimist uithangen, maar ik probeer een reëel beeld te geven van de samenleving waar wij onderdeel van zijn.

De duisternis van het ongeloof. De duisternis van de zonde.
Er zijn steeds meer mensen die al meer verduisterd worden in hun verstand. Steeds meer mensen die niet meer willen weten van een wederkomst. Van de dag van oordeel. Van het verderf dat komen gaat, als mensen zich niet bekeren. Eeuwig verderf.

Mensen die niet willen geloven in God.
Mensen die niet willen luisteren naar het Evangelie.

Steeds meer mensen die de geboden van God discriminerend vinden.
Waar mensen spotten met en over de Heere Jezus.
Waar kinderen van de duisternis kinderen van het licht vervolgen en zelfs doden.

Waarom?
Omdat ze hét Licht van de wereld haten.
En daarom Zijn volgelingen, Zijn kerk haten.
Omdat het heldere licht van het Evangelie, gemeente, schijnt.
En aan het licht brengt wat er verkeerd is in ons leven. Daarom haten mensen veelal dat licht.

Mensen willen het niet meer horen. Wij leven meer en meer in een samenleving die de duisternis meer liefheeft dan het licht van het Evangelie. Waar uitspattingen van de zonde dan ook aan de orde van de dag zijn. Moord, echtbreuk, onderdrukking, geweld, zinloos of niet, liefdeloosheid, hoererij, begeerte naar meer en meer, naar meer spullen, meer welvaart, naar meer gezondheid.

Gemeente, als we kijken naar onze westerse samenleving, en volgens mij maken we daar allemaal deel vanuit, van die westerse samenleving.
De meeste mensen die leiden een luxe leven.

De meeste mensen hebben alles wat hun hart begeert: geld, een mooi huis, mooie kleding, tijd voor leuke dingen, vakanties.

Gemeente, dat zijn allemaal dingen, die laatste dingen die ik noem, die allemaal op zichzelf genomen niet verkeerd zijn, maar wel als u er buiten de HERE om van geniet.

Als je er in opgaat. Als je voor die dingen leeft. Dan wordt het namelijk een afgod.

Dan leef je zoals zoveel mensen tegenwoordig leven, op een manier dat je moet pakken wat je pakken kan, omdat het na de dood ophoudt. Dat dit het leven is en dat je ten volle moet benutten.

Dat is zo wat de samenleving. Dat je allemaal met jezelf bezig bent.

Dat is als het ware de inhoud van het slapen, wat Paulus bedoelt. Dat je niet meer opmerkzaam bent met de geestelijke dingen. Dat je niet meer denkt aan de wederkomst van de Here Jezus Christus.

Gemeente, hoeveel mensen zijn er die daaraan voorbij leven! Die denken:

"Joh, waar heb je het over??"

De wederkomst?

Van Christus?

Is dat Die van de Bijbel?

Geloof je daar nog in?

Gemeente, maar die mensen die slapen geestelijk. Die zijn bedwelmd als je zo denkt. Dan ben je bedwelmd. Dan ben je dronken.

Dronken van hoogmoed.

Dronken van plezier.

Dronken van, vul het maar voor uzelf in.

En daar tegenin gaat Paulus schrijven. En hij moedigt de Thessalonicenzen aan. Hij vermaant de Thessalonicenzen. Waarom gemeente? Omdat Paulus weet hoe noodzakelijk het is ook voor de gelovige, dat ze aangemoedigd worden door het Woord van God. Door het Woord van de Heilige Geest. Omdat ook wij als gelovigen, van ons zelf, in ons hart duister zijn en daar in onze oude mens nog steeds de hang is naar dat duister.

Slaperig als het aankomt op onszelf. Van nature: dronken!

Gemeente, zonder het werk van de Heilige Geest, zonder de prediking die ons telkens weer terugbrengt naar de HERE, zouden ook wij verslappen. Zouden wij ook naar de duisternis trekken. Daarom klinkt het Evangelie ook vandaag weer. Daarom spoort Paulus de gemeente in Thessalonica en ons vandaag aan. Paulus die zegt dus eigenlijk samengevat tegen de gemeente in Thessalonica: "U bent geen kinderen van het licht!"

En dat zegt hij dus ook vandaag tegen ons: "U bent geen kinderen van het licht om nu dan maar in de duisternis te gaan wandelen." Zou deze aansporing dan ook niet van toepassing zijn voor ons? En ook voor ons noodzakelijk zijn?

Met andere woorden gemeente, is onze levensstijl, is dat de stijl van het koninkrijk?
Is onze levensstijl, is die in overeenstemming met onze roeping?

Is daar bij ons, in ons leven, is daar die tegenstelling zichtbaar die Paulus zo scherp schrijft hier in Thessalonicenzen 5?

Die tegenstelling tussen kerk en wereld. Of leven wij in sommige opzichten toch ook niet al een heel werelds leven. Of soms zelfs een dubbel leven.

Het kan dat je een dubbel leven leidt, dat je met één been in het licht staat en met één been in de duisternis. Dat kan.

Maar dat gaat niet gemeente! Dat mag niet! Wij kunnen niet in twee werelden leven. Je kan niet zeggen: "ik leef in het licht en ik leef in de duisternis". Dat kan niet. Je kan als kind van het licht niet in de duisternis leven. Je kunt in je leven niet twee heren dienen.

Daarom moeten ook wij oppassen voor de verleidingen van de wereld. Wij moeten ons niet dronken laten voeren of laten bedwelmen. Door wat dan ook.

Dat kan zijn door een on-Bijbelse leer. Dat je je daardoor wat laat bedwelmen.

Het kan ook zijn door hebzucht. Dat je je daardoor laat inpakken.
Door materialisme.

Het kan door tal van dingen zijn die niet van Gods Koninkrijk zijn, maar die je proberen te verleiden. Die je in slaap sussen. Dat je er dronken van wordt. Jongeren, het kan soms ook letterlijk zijn toch? Of niet? Dat je teveel drinkt. Dat hoort niet bij het koninkrijk van God.

Hoe zou je op vrijdagavond, als je als je lekker veel bier drinkt, hoe zou je dan de Here Jezus kunnen ontmoeten als Hij terugkomt.

Gemeente, leven wij de stijl van het koninkrijk?
Leven wij inderdaad als kinderen van het licht in deze duistere wereld?
Daar komt het op aan, ook in ons leven.

Wij moeten in alle omstandigheden, op elk moment moeten we kunnen moeten we nadenken: Kan ik hier, in wat ik nu doe of waar ik nu ben, kan ik daar de Here Jezus Christus ontmoeten als Hij nu terugkomt. Ben ik er klaar voor.

Gemeente, laten ook wij die toch van de dag zijn, laten we nuchter zijn.
En laten we waakzaam zijn.

Gemeente, de Heere Jezus zegt in Marcus 13, als volgt: "Wees waakzaam, opdat u niet als Hij plotseling komt, dat Hij u slapend aantreft, want dan is het te laat. Dan zal een onverwachts verderf u overvallen". Dan zal het voor eeuwig duister zijn.

Als je nu in het duister wandelt, dan zal je straks niet in het licht wandelen. In het eeuwige licht. Laat het een indringende waarschuwing voor ons allemaal zijn. Laten we waakzaam zijn. Allemaal. Ieder persoonlijk.

Waakzaam dat staat namelijk diametraal tegenover slapen.
En nuchter zijn, dat is precies het tegenovergestelde van dronken.

Wat is dat dan nuchter zijn? Nuchter zijn dat betekent hier dat je leeft in een diep leven met de HERE. Geworteld in Christus Jezus.

Dat je Godvrezend leeft met Hem.
Dat je de HERE wil volgen.
Dat je Hem wilt dienen.
Dat je daarover nadenkt.
Dat je toe wil nemen in kennis, in geloofskennis ook.
Dat je strijdt tegen je zonde.
Dat je strijdt tegen je zondige natuur.
Dat je in trouw je werk doet.
Dat je trouw je taak vervult in het koninkrijk van God: Gewoon op uw werk. Trouw je taak doen in die blijde verwachting dat je weet: de Here Jezus komt terug! En daar werk ik voor. Daar leef ik voor. In afwachting van Hem.

Dat is nuchter zijn. Je niet laten verleiden, je laten meeslepen door allemaal dingen.
Nuchter: Dicht bij het Woord leven. Gematigd ook. Sober. Ingetogen.

Dat staat zo in contrast met onze samenleving. Waarin alles groot en heerlijk, en noem het maar op, moet wezen.

Dicht bij de HERE leven, gemeente.
Dicht bij zijn Woord, dichtbij Christus. Daar ben je veilig. Dan leef je in het licht. Dat is zo nodig dat wij waken. Het is zo belangrijk! Waarom? Omdat, omdat de vorst van de duisternis, omdat dat zo'n sterke macht is. Dat is de satan. Hij wordt niet voor niets de vorst van de duisternis genoemd. En hij gaat rond en hij kijkt of hij mensen kan trekken uit dat licht naar die duisternis.
Of hij houdt mensen in die duisternis, zodat ze verduisterd zijn en het niet zien, dat heerlijke licht van het Evangelie. En hij doet zich soms heel sluw voor als een engel van het licht, maar hij is zo duister als ik weet niet wat!

En daarom moeten wij waken, moeten we onderscheiden tussen wat goed is en wat kwaad is. En dat kan alleen maar doordat we dicht bij dat Woord leven. Dat kan alleen maar als we bidden, aanhoudend bidden om de Heilige Geest.

Gemeente, dat is in de eerste plaats waarom wij waakzaam moeten zijn. Omdat het er nogal op aankomt. Omdat de tegenkrachten zo sterk zijn.

Er is nog wat anders, namelijk dit: dat de komst van de Here Jezus in een bepaald opzicht ook voor de kerk verrassend zal zijn.
In een bepaald opzicht. Want voor de kerk komt de Here Jezus niet als een dief. Dat je Hem totaal niet verwacht. Dat je dacht: "Nou, hoe kan dat nou?"

Nee, wij verwachten de HERE. En in dat opzicht zal Zijn komst ook niet verrassend zijn. "Maar wij weten alleen", zegt de Here Jezus in Mattheus 24 vers 42: "Wij weten alleen niet op welk moment Hij komen zou.

Zelfs de engelen in de hemel, die weten het ook niet. Alleen God de Vader weet het." Wij weten het niet. En daarom moeten we elk moment klaarstaan. Kijk, en daar roept nu de apostel Paulus toe op. Elk moment klaarstaan. Daarom worden wij vandaag toe opgeroepen om elk moment klaar te staan om de Here Jezus te ontmoeten.

En gemeente, mag ik het u dan persoonlijk vragen vanmiddag: "Staat u er klaar voor?"

Ben jij klaar om Hem te ontmoeten?

Waak je?

Ben je nuchter?"

Ben je gereed om Hem te ontmoeten Die gezegd heeft: "wie Mij volgt zal niet in de duisternis wandelen, maar die zal het licht van het leven hebben".

Dat je als het ware elke avond voordat u gaat slapen en u uw handen gevouwen heeft, dat je naar het raam loopt, en naar boven kijkt uit het raam om te zien of Hij er al aankomt. Zó leven met de HERE! En als u Hem nog niet ziet, dat u dan in alle rust de gordijnen dicht doet en in vrede gaat slapen. In de blijde verwachting dat Hij elk moment kan komen.

Kinderen van de dag staan elk moment klaar voor die grote dag. Want de nacht is ver gevorderd en de dag is naderbij gekomen. Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen, gemeente.

Laten wij er tegen strijden. Laten wij ons wapenen. Paulus zegt in Romeinen 13, daarom hebben we het ook gelezen, laten we nou de wapens van het licht aan doen.

Misschien dat er iemand bij zichzelf denkt: "Ik wil niet in de duisternis wandelen, zeker niet! Ik wil wandelen in het licht en ik verlang ook naar de komst van de Here Jezus, en toch, toch heb ik nog zoveel om voor te leven."

Als je jong bent, dat je bezig bent met een opleiding, dat je bezig bent met een studie. Dat je plannen hebt. Als je verkering hebt dat je er naar verlangt om te trouwen.

Misschien wel verlangt om nog een kindje te krijgen.

Er zijn zo veel dingen om ook naar te verlangen, gemeente. En u mag ook van heel veel dingen genieten, van wat de Here je geeft. Dat mag allemaal. U leeft ook vandaag in het heden.

Het koninkrijk van Christus dat wordt al gebouwd, en toch, als soms die aardse dingen, hoe goed ze in de HERE ook zijn, als die, als die, als die het zicht op de wederkomst wat in de weg staan, dan moet u en dan moet jij je dit maar bedenken: Dat al die dingen die in de HERE nu al zo mooi zijn, en waar je zo naar kan verlangen! Dat al die dingen in het niets vallen bij wat nog komen gaat als Christus terugkomt. Dat zal alles overtreffen van het moois wat in onze gedachten kan opkomen is toch vele malen mooier dan dat.

In die verwachting mag u dan leven.

Hoe doe ik dat dan?

Hoe blijf ik waakzaam?

Hoe blijf ik dan nuchter?

Want dat is dan wel een belangrijke vraag!

Dat doen we door ons te bewapenen. Wij zijn namelijk als het goed is niet alleen wakkere kinderen, maar ook bewapende kinderen. Paulus die noemt dat in vers 8: "Maar laten wij die van de dag zijn, nuchter zijn, bekleed met het borstharnas van geloof en liefde. En met de hoop op de zaligheid als helm".

Thema: Een oproep tot waakzaamheid aan de kinderen van het licht

1. Wakkere kinderen
2. **Bewapende kinderen**

Het beeld dat de apostel gebruikt is het beeld van een soldaat. Een soldaat die waakzaam is. "Ja", zegt er iemand: "een waakzame soldaat, dat is een wachtloper". Dat is een soldaat die op wacht staat, en dat klopt. En vroeger, het is nu allemaal wel wat anders denk ik, maar vroeger had je, als je dan in de stad woonde, met stadsmuren er omheen, of als je op een kasteel woonde met een muur er omheen, dan liepen daar wachters op. Had je ook wachterstorens en dan werd zo'n kasteel ook dag en nacht bewaakt, tegen de vijand.

Zo'n wachter die moest wakker blijven. Die moest waken, die moest nuchter blijven. En tegelijkertijd moest zo'n wachter natuurlijk ook goed bewapend zijn. Gewapend tegen de vijand. Hij moest zich wapenen. Met een harnas. En met een helm. Dat beeld gebruikt Paulus.

Paulus noemt dat in Romeinen 13: "De wapens van het licht". Kinderen van het licht hebben ook wapens van het licht, namelijk een borstharnas, dat je hart, je leven, je binnenste voor de HERE, dat je hart beschermt en bewaakt.

Een borstharnas van geloof en van liefde. Wij zouden vandaag zeggen een kogelvrijvest, dat de kogels van satan afketst. Tegenhoudt. Die je beschermt tegen de verleidingen van de wereld. Die je beschermt tegen de zondige begeerten van je eigen vlees. Van slapheid, van lauwheid, van traagheid. Gemeente, en dat harnas, dat is gepantserd. Gepantserd met geloof. En gepantserd met liefde.

Het borstharnas van geloof, van het vaste vertrouwen en van het stellige weten op Gods beloften, dat wat God belooft in Zijn Woord, dat het waar is en dat het zeker is.

En dat geloof in Gods belofte dat schermt af tegen dwalingen, tegen verleidingen, tegen slechte dingen. Dat houdt je bij Zijn Woord. Dat heerlijk pantser van het geloof in Gods beloften. De liefde tot God. De liefde tot de Here Jezus Christus. Dat is nog zo'n dicht materiaal wat je beschermt.

Vanwege de liefde van Christus voor u en voor jou.
Dat Hij je zo heeft liefgehad, dat God Zijn Zoon gaf!
Dat Hij Zijn leven gaf!
Dat Hij die dood is ingegaan.
Dat Hij de duisternis is ingegaan in uw plaats.

En dat u nu door de liefde van Christus, dat u Hem lief heeft.
En dat u God de Vader lief heeft.
En dat u Hem wilt dienen.

Hoe kan die liefde dan beschermend zijn? Omdat de liefde tot God niet wil dat je God verdriet doet met je zonden.

Dat je God op zijn Vaderhart zou trappen en Hem verdriet zou doen door niet te luisteren naar wat de HERE zegt in zijn Woord.

Daarom is het geloof in de liefde samen een borstharnas dat je beschermt tegen de duisternis. En dan moet u een helm op uw hoofd doen, de helm van hoop.

Als u door dit leven wandelt en je soms, soms de moed kan verliezen dat u denkt ik heb een helm op. De helm van de hoop op de zaligheid.

Het gaat door dit leven vol strijd naar de heerlijkheid toe. En daar hoop ik op. Dat is niet maar een hopen van: mocht het staan te gebeuren. Nee, het is een vaste hoop, want u heeft ook dat harnas van Gods beloften, en het geloof daarin.

Hoopvol leven.

In volle verwachting.

En gemeente, daarom is het zo belangrijk dat u ook elke keer zit onder dat Woord.

Dat u hier in de kerk, om dat Woord te horen. Om aangespoord te worden door onze Aanvoerder zelf. De Heere Jezus Christus. Om aangevuurd te worden door Zijn Woord. Om beschermd te worden. Om straks weer die samenleving in te gaan. Te strijden.

Geloof, hoop en liefde.

Gemeente, die gaan samen op. Als de wapenrusting Gods.

"Ja", zegt iemand, "maar deze wapenrusting komt niet helemaal overeen met die van Paulus in Efeze 6".

Dat klopt.

Het gaat ook niet om de exacte gelijkheid, maar het gaat hier om het beeld. Net als in Efeze 6. Hier geloof, hoop en liefde, die gaan altijd samen op.

Hoe dan?

Als het geloof verslapt, je traag wordt in de dingen van Gods Koninkrijk. Als je geloof wat afkalft. Wat gebeurt er dan met de liefde, gemeente? Dan, dan verkilt de liefde toch? Dan wordt het minder de liefde tot God en de liefde tot de naaste.

En als je dan wat slordig leeft met de HERE kan zomaar ook de hoop wat verdwijnen, de hoop op de zaligheid. Het leven in verwachting. Als u geestelijk indut en verslapt, dan slaat vijand toe als u niet oppast.

Want de duivel die weet ons precies op de zwakke plek te raken. Als we even onze helm/onze hoop afzetten. Daarom moeten we die helm op houden, gemeente.

Dat harnas, niet afleggen. Bekleed u daarom met geestelijke wapenrusting en onderhoud hem door het Woord, Gods Woord. En door het gebed.

En bouw elkaar op!

Vuur elkaar aan!

Op de verenigingen, op de catechisaties, in de onderlinge contacten, in de huisbezoeken.

Zijn juist ook niet ouderlingen wachters op de muur tegen de verleidingen Om dat Woord hoog te houden. Maar niet alleen de ouderlingen gemeente, ook u, u bent een wachter. U hebt ook een harnas gekregen.

Samen staan we op de uitkijk. Samen moeten we wakker en nuchter blijven.

Uitkijken, uitkijken of we de vijand al zien.

En of we de Here Jezus als zien.

Hij komt.

Bouw elkaar zo op.

En als u leeft in het licht horen we Zijn voetstappen. Dan hoor je en zie je in de tekenen van de tijd dat de Heere Jezus bezig is om terug te komen.

Hij wil verlossen.

Hij komt.

Om de kinderen van het licht te halen.

Gemeente, wandel dan ook in het licht! Blijf er in wandelen om straks voor eeuwig met al de Zijnen in het volle licht te leven.

Met God Drie-enig. Tot eer van Hem! Voor altijd samen, met uw Heiland.

AMEN